

Učinkovitost i sigurnost primjene biološke terapije u reumatoidnom artritisu

Đurasović, Mihaela

Master's thesis / Diplomski rad

2015

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Faculty of Medicine / Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Medicinski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:152:720773>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-11-28**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Faculty of Medicine Osijek](#)

**SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU
MEDICINSKI FAKULTET OSIJEK
Studij medicine**

Mihaela Đurasović

**UČINKOVITOST I SIGURNOST
PRIMJENE BIOLOŠKE TERAPIJE U
REUMATOIDNOM ARTRITISU**

Diplomski rad

Osijek, 2015.

Sažetak

U inkovitost i sigurnost primjene biološke terapije u reumatoidnom artritisu

Cilj istraživanja: Utvrditi u inak biološke terapije na aktivnost bolesti i kvalitetu života u bolesnika s reumatoidnim artritisom te utvrditi sigurnost primjene biološke terapije u bolesnika oboljelih od reumatoidnog artritisa.

Nacrt studije: Istraživanje je provedeno kao retrospektivna studija.

Ispitanici i metode: U studiju je uključeno 28 bolesnika oboljelih od reumatoidnog artritisa i liječenih biološkom terapijom. U inak terapije praćenje je kroz 12 mjeseci. Podatci su prikupljeni iz medicinske dokumentacije.

Rezultati: Većina ispitanika koristila je anti-TNF lijekove (23), tocilizumab je koristilo četiri, a rituksimab jedan bolesnik. Nakon godinu dana liječenja, došlo je od značajnog pada vrijednosti HAQ, DAS28 i VAS u ispitanika te značajnog smanjenja broja bolnih i otvorenih zglobova što upućuje na poboljšanje kvalitete života i smanjenje aktivnosti bolesti. Praćenjem vrijednosti SE i CRP-a kao pokazatelja upalne aktivnosti u organizmu, nije pronađena statistički značajna razlika. U bolesnika koji su istodobno uzimali glukokortikoide, praćenjem doza nakon godine dana biološke terapije, uočena je značajna razlika. Došlo je do značajnog pada udjela bolesnika na dozama glukokortikoida većim od 10 mg te do porasta udjela bolesnika na niskim dozama glukokortikoida (1-5 mg). Većina bolesnika koja je uzimala DMARD-ove na početku, nastavila je s njihovom upotrebom i nakon godine dana biološke terapije.

Zaključak: Biološka terapija u bolesnika s reumatoidnim artritisom dovodi do značajnog smanjenja aktivnosti bolesti i poboljšanja kvalitete života te smanjuje potrebu za visokim dozama glukokortikoida. Primjena biološke terapije najčešće je praćena blagim nuspojavama (infekcije i lokalne kožne reakcije).